

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Lighed med det i Fjor vedtagne; man har anmodet om, at Støtten maa blive større, end den var i Fjor, idet man gør gældende, at de økonomiske Vanskeligheder for Fiskerne er større og Anskaffelse af Redskaber og lignende, som Pengene jo fortrinsvis skal bruges til, dyrere end i Fjor. Lovforslaget er affattet i Lighed med det i Fjor vedtagne, dog med enkelte Ændringer, deriblandt navnlig den, at Beløbet, der i Fjor var paa 800 000 Kr., her foreslaas forhøjet til 1 Mill. Kr., og at Beløbet til Færøerne, som i Fjor var 150 000 Kr., forhøjes til 200 000 Kr. Betingelserne er de samme, dog er der indført den nye Betingelse i § 2, at Ansøgerne skal være Medlemmer af Ulykkesforsikringsforbundet for Dansk Søfart og Fiskeri, Fiskeriafdelingen, for at faa Tilskud, og dernæst er der den Ændring, at det enkelte Beløb, der kan ydes, og som i Fjor var 200 Kr. herved, kan gaa op til 250 Kr.-Bestemmelsen om, at man i enkelte Tilfælde kan gaa op til 500 Kr., er uforandret; Ændringen er en Følge af, at Redskaber og deslige er betydelig dyrere end i Fjor. For Færøerne er Betingelserne de samme som i Fjor, det vil sige, at de er fritaget for den Indtægtsmaksimumsgrænse, som er ansat for Fiskerne herved, og at de ligeledes er fritaget for Bestemmelsen om Medlemsskab af Ulykkesforsikringen. Der har over for mig været fremsat Ønske om, at Indtægtsgrænsen, som i Fjor blev fastsat til 1 200 Kr. i Landkommuner og 1 500 Kr. i København, Frederiksberg, Købstæderne, Marstal samt de Landkommuner, som enten har over 3 000 Indbyggere, eller i hvilke der findes en samlet bymæssig Bebyggelse paa mindst 2 000 Indbyggere, maa blive forhøjet. Jeg har dog ikke ment, det kunde gaa an at gaa til en Forhøjelse, idet det let vilde medføre Konsekvenser over for andre Borgere i Samfundet. Jeg skal med disse Ord anbefale ogsaa dette Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Folketing.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Socialministeren, for at han kan fremsætte to af de i Dag anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal tillade mig over for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde*. Lovforslaget blev første Gang fremsat i Samlingen 1932—33 uden at blive gennemført og er siden den Tid fremsat i hver Rigsdagssamling med samme

Resultat. I Forhold til det i Fjor fremsatte Lovforslag er der tre Ændringer i det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte. I Lovforslagets § 2 var der i Fjor indføjet disse Ord:

„eller ifølge Lov om midlertidig Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge ved visse offentlige og private Arbejder, der udføres i Anledning af Arbejdsløsheden“. Disse Ord udgaar nu, da den paagældende Lovgivning er udløbet. I § 5, der omhandler Spørgsmaalet om Udligningen af det Overarbejde, der finder Sted, og fastsætter, at denne Udligning skal paabegyndes snarest muligt, efter at Overarbejdet er sket, og om muligt være afsluttet inden 14 Dage efter Overarbejdets Afslutning, tilføjes nu, at

„disse Regler for Udligning kan dog fraviges, for saa vidt der mellem vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation er sluttet Overenskomst om en tillempet Ordning. En saadan Overenskomst skal godkendes af Socialministeren“.

Anledningen til denne Ændring er den, at der siden forrige Vinter er ført en Række Forhandlinger mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund om en overenskomstmæssig Ordning af hele dette Forhold, og det vilde jo være langt at foretrække fremfor en Lovgivning, at Hovedorganisationerne paa fuldt forsvarlig Maade var i Stand til at finde en overenskomstmæssig Løsning. Det har dog vist sig umuligt at naa til Enighed om saadanne Regler. Jeg vil imidlertid gaa ud fra, at Vedtagelsen af dette Forslag, der i modsat Fald fastsætter saadanne Regler, vil kunne medvirke til en vis Forhandlingsvilje fra begge Sider, der kan gøre det muligt at naa til en Overenskomst, ikke alene inden for Haandværk og Industri, men ogsaa inden for Handelen og de andre Virksomheder, der omfattes af denne Lovgivning. Det vilde for Ministeriet være langt at foretrække, at de forskellige Erhvervsgrupper finder en overenskomstmæssig Ordning, som Socialministeren er i Stand til at godkende.

For at skaffe Raaderum for saadanne Forhandlinger foreslaas det, at Loven skal træde i Kraft, ikke som i Fjor foreslaaet, saa snart den er stadfæstet, men derimod den 1. Oktober 1937.

Det er ikke Meningen med denne Lovgivning paa nogen som helst Maade at fortrædige Erhvervslivet. Hensigten er gennem de Regler, der fastsættes enten i Loven eller i godkendte Overenskomster, under de Krisevilkaar, vi lever under, at skabe